

δῶν διατροφῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν ζήτησιν, θὰ συνεπήγετο εύνοϊκοὺς δρους ἐμπορίας διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὰ ἔσοδα τῶν συντελεστῶν τῆς πα-

ραγωγῆς θὰ ηὔξανοντο. Ἐν τούτοις, ή μείωσις τῆς συμβολῆς τῆς γεωργίας εἰς τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα καὶ τοὺς ἔθνικοὺς πόρους, θὰ ήτο δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ.

Ἡ πρόδος εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ μετακίνησις ἐργατικῶν χειρῶν

Ἄκομη καὶ ἄνευ τῆς προόδου εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς, ἡ ὅποια καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ταχυτέραν αὔξησιν τῆς προσφορᾶς εἰδῶν διατροφῆς, ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις θὰ συνεπήγετο μίαν ἐλάττωσιν τῆς σχετικῆς συμβολῆς τῆς γεωργίας εἰς τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν, λόγῳ τῶν μεταβολῶν ὡς πρὸς τὴν δργάνωσιν τὰς ὅποιας προκαλεῖ ἡ ἀνάπτυξις. εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν συντελεστῶν τῆς γεωργικῆς πάραγωγῆς. Σήμερον, ἡ δαπάνη διὰ τὴν προσφερομένην ἐργασίαν εἰς τὴν γεωργίαν, εἰς μερικὰς δὲ περιπτώσεις καὶ ἡ ἀξία τῆς γῆς, μειοῦνται εἰς πολλὰς δυτικὰς χώρας. Ἡ αὐτὴ ἐξέλιξις εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ εἰς ἄλλας χώρας, ἐν ὅσῳ συνεχίζεται ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις.

Ἡ μετακίνησις αὐτὴ ἐργατικῶν χειρῶν ὁφείλεται εἰς μεταβολάς, ποὺ σημειοῦνται εἰς τὴν προσφορὰν καὶ τὴν σχετικὴν ἀμοιβὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας. Ἐν ὅσῳ ἀναπτύσσεται ἡ οἰκονομία, ἡ τιμὴ τοῦ κεφαλαίου μειοῦται ἐν σχέσει πρὸς ἐκείνην τῆς ἐργασίας. Τοῦτο δῆλον εἰς: 1) τὴν ἀμεσον ἀντικατάστασιν τῶν ἐργατικῶν χειρῶν ὑπὸ τῆς μηχανικῆς ἐνεργείας καὶ τῶν μηχανημάτων, πρᾶγμα τὸ δόποιον ἐπιτρέπει εἰς οἰονδήποτε νὰ καλλιεργῇ μεγαλύτεραν ἔκτασιν καὶ νὰ διατηρῇ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ζώων, καὶ 2) τὴν ἀμεσον ἀντικατάστασιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας ὑπὸ βιολογικῶν βελτιώσεων (ώς: προσθήκη συστατικῶν εἰς τὸ σιτηρέσιον τῶν ζώων, νέαι ποικιλίαι

φυτῶν, βελτιωμέναι φυλαὶ ζώων, ἐντομοκτόνα καὶ ἄλλαι βελτιώσεις), πρᾶγμα τὸ δόποιον ἐπιτρέπει τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως κατὰ κεφαλὴν ζώου ἡ κατὰ μονάδα ἐπιφανείας καὶ τὴν μείωσιν τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος ἐργασίας κατὰ μονάδα προσφερομένου προϊόντος.

Κατὰ τὰ πρῶτα στάδια τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας εἶναι μικρὰ ἐν σχέσει μὲ δέκεινην τοῦ κεφαλαίου καὶ αἱ δαπάναι ποὺ γίνονται ἐπὶ τοῦ γεωργικοῦ τομέως, εἶναι κύριως αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐργασίαν. Εἰς μίαν τοιούτου τοπού γεωργικὴν οἰκονομίαν, βασιζόμενην ἐπὶ τῆς ἐργασίας, αἱ μεγάλαι ἐκμεταλλεύσεις δλίγον εὐνοοῦνται εἰς δτὶ ἀφορᾶ τὸ κόστος καὶ γενικῶς δ ἀριθμὸς τῶν γεωργικῶν κλήρων εἶναι μεγάλος καὶ οὗτοι εἶναι περιφρισμένης ἐκτάσεως. Ἡ πρόδος διμως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως συνεπιφέρει μίαν μείωσιν τῆς σχετικῆς ἀμοιβῆς τοῦ κεφαλαίου, τὸ δόποιον οὕτω καθίσταται ὁ ἐπικρατέστερος συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὰς Ἕνωμένας Πολιτείας, ἐπὶ παραδείγματι, αἱ συνολικαὶ δαπάναι διὰ τὴν γεωργίαν, κατὰ τὸ 1960, ησαν περίπου 75 % διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ 25 % διὰ τὸ κεφαλαιον. Ἐν τούτοις, ἥως τὸ 1960, αἱ ἀναλογίαι αὐταὶ είχον ἀντιστραφή. Ἡ ίδια ἐξέλιξις πραγματοποιεῖται μὲ γοργὸν ρυθμὸν καὶ εἰς ἄλλα δυτικὰ κράτη. Μία τοιαύτη μεταβολὴ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν συντελεστῶν τῆς